

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. november 18.*

„Előzetes döntéshozatal – Szellemi tulajdon – A szerzői joggal szomszédos jogok – 92/100/EGK irányelv – A 8. cikk (2) bekezdése – 2006/115/EK irányelv – A 8. cikk (2) bekezdése – Egy hangfelvételt vagy egy hangfelvétel többszörözött példányát magában foglaló audiovizuális mű nyilvánosságához közvetítése – Egyszeri és méltányos díjazás”

A C-147/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) a Bírósághoz 2019. február 20-án érkezett, 2019. február 13-i határozatával terjesztett elő

az **Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA**

és

az **Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI)**,

az **Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, M. Ilešič (előadó), Juhász E., C. Lycourgos és I. Jarukaitis bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. január 30-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA képviseletében C. Aguilar Fernández, L. J. Vidal Calvo és M. González Gordon abogados,
- az Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) képviseletében J. J. Marín López abogado,
- az Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) képviseletében A. López Sánchez abogado,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

- a spanyol kormány képviselőjében kezdetben A. Rubio González, később S. Jiménez García, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében É. Gippini Fournier és J. Samnadda, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2020. július 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 346., 61. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 120. o.) 8. cikke (2) bekezdésének értelmezésére, valamint bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 2006. december 12-i 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 376., 28. o.) 8. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az egyfelől az Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA (a továbbiakban: Atresmedia), egy több televíziós csatornával rendelkező vállalkozás, másfelől az Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), valamint az Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), hangfelvétel-előállítók szellemi tulajdonjogait, illetve az előadóművészek ilyen jogait kezelő szervezetek között, az Atresmedia által hangfelvételeket magukban foglaló audiovizuális műveknek az általa üzemeltett televíziós csatornákon keresztül történő nyilvánossághoz közvetítéséért fizetendő egyszeri méltányos díjazás tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

A szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény

- 3 A szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i bécsi egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 1155. kötet, 331. o., kihirdette: az 1987. évi 12. törvényerejű rendelet) 31. cikke (2) bekezdésének a) pontja kimondja:

„A szerződés értelmezése céljából a szerződésnek a bevezető részt és a mellékleteit is magában foglaló szövegén túl a szövegösszefüggésbe tartozónak kell tekinteni:

1. bármely, a szerződéssel összefüggő olyan megállapodást, amely valamennyi részes fél között a szerződés megkötésével kapcsolatban jött létre;

[...]”

A Római Egyezmény

4 Az Európai Unió nem részes fele az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók és a műsorsugárzó szervezetek védelméről szóló, 1961. október 26-án Rómában létrejött nemzetközi egyezménynek (kihirdette: az 1998. évi XLIV. törvény; a továbbiakban: Római Egyezmény), ellentétben az Unió valamennyi tagállamával, a Máltai Köztársaság kivételével.

5 Az említett egyezmény 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ennek az Egyezménynek az alkalmazásában:

[...]

b) »hangfelvétel«: valamely előadásnak vagy más hangoknak minden, kizárólag hallgatható rögzítése;

[...]

e) »többszörözés«: egy vagy több másolat készítése valamely rögzítésről;

[...]”

A WPPT

6 A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) 1996. december 20-án Genfben elfogadta a WIPO Szerzői Jogi Szerződését, valamint a WIPO Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződését (kihirdette: a 2004. évi XLIX. törvény; a továbbiakban: WPPT). E két szerződést az Európai Közösség nevében a WIPO Szerzői Jogi Szerződésének, valamint a WIPO Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződésének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról szóló, 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat (HL 2000. L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.) hgyta jóvá, és azok az Unió tekintetében 2010. március 14-én léptek hatályba.

7 A WPPT 2. cikkének b) pontja előírja:

„E Szerződés alkalmazásában:

[...]

b) »hangfelvétel« egy előadás hangjainak vagy más hangoknak, vagy hangok egyéb megjelenítésének a rögzítését jelenti, a filmalkotásban vagy egyéb audiovizuális műben foglalt rögzítési forma kivételével;”

8 A szerzői jog és szomszédos jogok egyes kérdéseiről szóló, 1996. december 20-i diplomáciai konferencia a WPPT 2. cikkének b) pontjára vonatkozóan a következő közös nyilatkozatot fogadta el:

„A hangfelvételenek a 2. cikk b) pontjában szereplő meghatározásából nem következik az, hogy a hangfelvételen fennálló jogokat bármilyen módon érintené annak filmalkotásban vagy más audiovizuális műben történő felhasználása.”

Az uniós jog

A 92/100 irányelv

- 9 A 92/100 irányelv hetedik és tizedik preambulumbekzdése kimondja:

„mivel a szerzők és előadóművészek alkotó és művészi tevékenysége megkívánja, hogy további alkotó és művészi tevékenységük biztosítása érdekében megfelelő jövedelmük legyen; mivel a hangfelvételek és filmek előállításához szükséges ráfordítások különösen jelentősek és kockázatosak; mivel e jövedelem és a ráfordítás megtérülésének lehetősége csak akkor biztosítható hatékonyan, ha a jogosultak megfelelő jogi védelemben részesülnek;

[...]

mivel a tagállamok jogszabályait úgy kell egymáshoz közelíteni, hogy az ne legyen ellentétes [helyesen: hogy azok ne legyenek ellentétesek] olyan nemzetközi egyezményekkel, amelyeken számos tagállam szerzői és szomszédos joga alapul”.

- 10 Ezen irányelvnek „A nyilvánossághoz történő közvetítés és sugárzás” című 8. cikkének (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják azt a jogot, amelynek célja, hogy a felhasználó egy egyszeri méltányos díjat fizessen a hangfelvétel kereskedelmi célú nyilvánosságra hozatala, illetve e hangfelvétel példányának [helyesen: többszörözött példányának] vezeték nélküli sugárzása vagy egyéb módon a nyilvánossághoz közvetítése esetén, valamint hogy ezen díjat az érintett előadóművészek és hangfelvétel-előállítók között felosszák. Az előadóművészek és a hangfelvétel-előállítók közötti megállapodás hiányában a tagállamok meghatározhatják a feltételeket, amelyek alapján közöttük a díj felosztásra kerül.”

- 11 A 92/100 tanácsi irányelvet egységes szerkezetbe foglalta és hatályon kívül helyezte a 2006/115 irányelv.

A 2001/29/EK irányelv

- 12 Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 230. o.) 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

- a) a szerzők számára műveik tekintetében;
- b) az előadóművészek számára előadásaik rögzítése tekintetében;
- c) a hangfelvétel-előállítók számára hangfelvételeik tekintetében;

[...]”

A 2006/115 irányelv

- 13 A 2006/115 irányelv (5) és (7) preambulumbekzdése a következket mondja ki:

„(5) A szerzök és előadóművészek alkotó és művészi tevékenysége megkívánja, hogy további alkotó és művészi tevékenységük biztosítása érdekében megfelelő jövedelmük legyen; a hangfelvételek és filmek előállításához szükséges ráfordítások különösen jelentősek és kockázatosak. E jövedelem és a ráfordítás megtérülésének lehetősége csak akkor biztosítható hatékonyan, ha a jogosultak megfelelő jogi védelemben részesülnek.

[...]

(7) A tagállamok jogszabályait úgy kell egymáshoz közelíteni, hogy az ne legyen ellentétes [helyesen: hogy azok ne legyenek ellentétesek] olyan nemzetközi egyezményekkel, amelyeken számos tagállam szerzői és szomszédos joga alapul.”

- 14 A 2006/115 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének szövege megegyezik a 92/100 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének szövegével.

A spanyol jog

- 15 Az 1996. április 12-i Real Decreto Legislativo 1/1996, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Propiedad Intelectual, regularizando, aclarando y armonizando las disposiciones legales vigentes sobre la materia (a szellemi tulajdonról szóló törvény egységes szerkezetbe foglalt szövegének jóváhagyásáról szóló, az e területre vonatkozó hatályos jogi rendelkezéseket megállapító, pontosító és összehangoló, 1/1996. sz. királyi törvényerejű rendelet) (a BOE 1996. április 12-i 97. száma, 14369. o.; a továbbiakban: LPI) alapügyben alkalmazandó változata 108. cikkének (4) bekezdése, a következésképpen rendelkezik:

„A felhasználóknak egy egyszeri méltányos díjat kell fizetniük a hangfelvétel kereskedelmi célú nyilvánosságra hozatala, illetve e hangfelvétel példányának bármely módon a nyilvánossághoz közvetítése esetén az előadóművészek és hangfelvétel-előállítók számára, amelyek között ezen díjat felosztják. Az említett felosztásra vonatkozó, a közöttük lévő megállapodás hiányában [a díjat] egyenlő részekre kell felosztani [...]”

- 16 Az LPI 114. cikkének (1) bekezdése a következket írja elő:

„Hangfelvételnek kell tekinteni valamely mű előadásának vagy más hangoknak minden, kizárólag hallgatható rögzítését.”

- 17 Az LPI 116. cikke (2) bekezdésének szövege, amely a hangfelvételek előállítóinak jogait szabályozó cím alatt található, megegyezik az LPI 108. cikke (4) bekezdésének szövegével.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 18 2010. július 29-én az AGEDI és az AIE a Juzgado de lo Mercantil núm. 4 Bis de Madrid (madridi 4b. sz. kereskedelmi bíróság, Spanyolország) előtt keresetet indítottak az Atresmedia ellen, ez utóbbi kártérítés megfizetésére történő kötelezése érdekében, a 2003. június 1. és 2009. december 31. között kereskedelmi célból kiadott hangfelvételeknek (vagy a hangfelvételek példányainak) az Atresmedia által üzemeltetett televíziós csatornákon keresztül történő nyilvánossághoz közvetítésére irányuló cselekmények miatt és a hangfelvételeknek az említett nyilvánossághoz közvetítési cselekmények céljából történő, engedély nélküli többszörözése miatt.

- 19 Mivel e keresetet a Juzgado de lo Mercantil de Madrid (madridi kereskedelmi bíróság) megalapozatlannak nyilvánította, az AGEDI és az AIE fellebbezést nyújtottak be az e bíróság által hozott ítélet ellen az Audiencia Provincial de Madridhoz (madridi tartományi bíróság, Spanyolország), amely hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet, és teljes egészében helyt adott kérelmüknek.
- 20 Az Atresmedia az Audiencia Provincial de Madrid (madridi tartományi bíróság) ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 21 E bíróság rámutat arra, hogy a felülvizsgálati kérelem kizárólag arra a kérdésre vonatkozik, hogy az audiovizuális műveknek az Atresmedia által a televíziócsatornáin történő nyilvánossághoz közvetítése keletkeztet-e méltányos díjazáshoz való jogot, amit a spanyol jogban az LPI 108. cikkének (4) bekezdése, valamint 116. cikkének (2) bekezdése ír elő, amely rendelkezések az uniós jogban a 92/100 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének és a 2006/115 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének felelnek meg. Az említett bíróság rámutat egyebek mellett arra, hogy e bíróság feladata annak meghatározása, hogy azt követően, hogy egy kereskedelmi célból kiadott hangfelvételt, vagy e hangfelvétel egy példányát, olyan audiovizuális felvételen használtak fel vagy „filmésítették meg”, amely egy audiovizuális mű rögzítését tartalmazza, az előadóművészek és a hangfelvétel-előállítók jogosultak-e ezen egyszeri méltányos díjazásra.
- 22 Ugyanezen bíróság hozzáteszi, hogy mivel az AGEDI és az AIE az audiovizuális művek 2003. június 1. és 2009. december 31. között történő nyilvános közvetítése címén követel az Atresmediától kártérítést, mind a 92/100 irányelv, mind pedig a 2006/115 irányelv időbeli hatálya kiterjed az alapeljárásra.
- 23 E körülmények között a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) A »kereskedelmi célból nyilvánosságra hozott hangfelvétel többszörözésének« a 92/100 és 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése szerinti fogalma magában foglalja-e a kereskedelmi célból nyilvánosságra hozott hangfelvétel olyan audiovizuális felvételen történő többszörözését, amely valamely audiovizuális mű rögzítését tartalmazza?
- 2) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén, meg kell-e fizetnie a hivatkozott irányelvek 8. cikkének (2) bekezdésében előírt, egyszeri méltányos díjazást azon televíziós műsorszolgáltatóknak, amely bármilyen nyilvánossághoz közvetítés esetén olyan filmalkotás vagy audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális hangfelvételt használ, amelyen kereskedelmi célból kiadott hangfelvételt többszöröztek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 24 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az alapügyben nem vitatott, hogy a kereskedelmi célból közzétett hangfelvételeket, illetve e hangfelvételek többszörözött példányaikat audiovizuális művek rögzítését tartalmazó audiovizuális felvételekben használták fel, és ezeket az audiovizuális felvételeket később az Atresmedia tulajdonában lévő televíziócsatornákon keresztül közvetítették a nyilvánossághoz.
- 25 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság kérdése nem az ilyen hangfelvételeknek az említett audiovizuális felvételekben történő felhasználásuk alkalmával történő többszörözésére vonatkozik. E bíróság ugyanis pontosítja, hogy az ilyen felhasználásra az érintett jogok jogosultjainak engedélyével és az alkalmazandó szerződéses megállapodásoknak megfelelően e jogosultaknak fizetett díjazás ellenében került sor.

- 26 Mindemellett az említett bíróság arra keres választ, hogy az érintett előadóművészeknek és hangfelvétel-előállítóknak meg kell-e kapniuk a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében és a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében előírt egyszeri méltányos díjazást, ha az ilyen audiovizuális felvételeket később nyilvánossághoz közvetítik.
- 27 E körülmények között meg kell állapítani, hogy kérdéseivel, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését és a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésekben említett egyszeri méltányos díjazást a felhasználónak meg kell fizetnie, amikor egy olyan audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális felvétel nyilvánossághoz közvetítését végzi, amelyben egy hangfelvételt vagy e hangfelvétel többszörözött példányát használták fel.
- 28 Emlékeztetni kell arra, hogy a 92/100 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének és a 2006/115 irányelv 8. cikke (2) bekezdésének értelmében a tagállamok biztosítják azt a jogot, amelynek célja, hogy a felhasználó egy egyszeri méltányos díjat fizessen a hangfelvétel kereskedelmi célú nyilvánosságra hozatala, illetve e hangfelvétel többszörözött példányának vezeték nélküli sugárzása vagy egyéb módon a nyilvánossághoz közvetítése esetén.
- 29 Amint arra a Bíróságnak már volt alkalma emlékeztetni, ez a díjazás a kereskedelmi forgalomba hozott hangfelvétel ilyen sugárzás vagy nyilvánossághoz közvetítés során történő felhasználásának ellenszolgáltatását jelenti (lásd ebben az értelemben: 2003. február 6-i SENA ítélet, C-245/00, EU:C:2003:68, 37. pont; 2005. július 14-i Lagardère Active Broadcast ítélet, C-192/04, EU:C:2005:475, 50. pont).
- 30 E rendelkezések így kompenzációs jellegű jogot biztosítanak az e rendelkezések hatálya alá tartozó személyeknek, amelynek kiváltó eleme a kereskedelmi célból közzétett hangfelvételen, vagy e hangfelvétel többszörözött példányán rögzített mű előadásának sugárzása vagy nyilvánossághoz közvetítése (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 8-i Recorded Artists Actors Performers ítélet, C-265/19, EU:C:2020:677, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 E körülmények között meg kell határozni, hogy a jelen ítélet 27. pontjában említetthez hasonló audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális felvétel a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése vagy a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „hangfelvételnek” vagy „e hangfelvétel többszörözött példányának” minősül-e.
- 32 Először is meg kell állapítani, hogy sem a 92/100 és a 2006/115 irányelv, sem a szerzői jogra vonatkozó egyéb uniós irányelvek nem határozzák meg a „hangfelvételek” fogalmát, és nem tartalmaznak kifejezett utalást a tagállamok jogára e fogalom tartalmának meghatározása érdekében.
- 33 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést általában önállóan és egységesen kell értelmezni az egész Unióban, és ezen értelmezést e rendelkezés szövegét, azon kontextust, amelybe illeszkedik, különösen e rendelkezés keletkezését és a nemzetközi jogot, valamint azon szabályozás céljait figyelembe véve kell keresni, amelynek az részét képezi (2020. szeptember 8-i Recorded Artists Actors Performers ítélet, C-265/19, EU:C:2020:677, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 92/100 irányelv és a 2006/115 irányelv rendelkezéseit a nemzetközi jog, és különösen az egyezményes jog fényében kell értelmezni, amelynek végrehajtását e jogi aktusok szolgálják, amint arra a 92/100 irányelv (10) preambulumbekzdése és a 2006/115 irányelv (7) preambulumbekzdése kifejezetten emlékeztet (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 8-i Recorded Artists Actors Performers ítélet, C-265/19, EU:C:2020:677, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 35 Márpedig, amint arra a főtanácsnok indítványának 36. pontjában rámutatott, a 92/100 irányelv elfogadását megelőző, a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és bizonyos szomszédos jogokról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat (COM(90) 586 végleges) indokolásából kitűnik, hogy a többek között a Római Egyezményben szereplő fogalmakra kell hivatkozni, tekintettel azon körülményre, hogy az említett irányelvben alkalmazott fogalmak a szerzői és szomszédos jogok területén alapvető jelentőségűek, és jelentésüket már nagymértékben közvetett módon harmonizálta az egyezményes jog.
- 36 Kétségtelen, hogy ezen egyezmény rendelkezései nem képezik részét az uniós jogrendnek, mivel az Unió nem részes fele az említett egyezménynek. A Bíróságnak azonban már volt alkalma emlékeztetni arra, hogy a Római Egyezmény közvetett hatásokat vált ki az Unión belül (lásd ebben az értelemben: 2012. március 15-i SCF-ítélet, C-135/10, EU:C:2012:140, 42. és 50. pont).
- 37 A Római Egyezmény 3. cikke b) pontjának szövege szerint a „hangfelvétel” valamely mű előadásának vagy más hangoknak minden, „kizárólag hallgatható” rögzítése. Ebből következik, hogy nem tartozik e fogalom alá a képek és hangok rögzítése, mivel az ilyen rögzítés nem minősíthető „kizárólag hallgathatónak”.
- 38 Emlékeztetni kell egyébiránt arra, hogy a „hangfelvétel” fogalmát, amelyet a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése tartalmaz, amely szövegbeli módosulás nélkül váltotta fel a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését a WPPT-ben szereplő egyenértékű fogalom tiszteletben tartásával kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2012. március 15-i Phonographic Performance [Ireland] ítélet, C-162/10, EU:C:2012:141, 58. pont; 2020. szeptember 8-i Recorded Artists Actors Performers ítélet, C-265/19, EU:C:2020:677, 62. pont), mivel e szerződés rendelkezései az uniós jogrend szerves részét képezik, és ennél fogva arra alkalmazandók (lásd ebben az értelemben: 2012. március 15-i SCF-ítélet, C-135/10, EU:C:2012:140, 38. és 39. pont).
- 39 A WPPT 2. cikkének b) pontja értelmében a „hangfelvétel” „egy előadás hangjainak vagy más hangoknak, vagy hangok egyéb megjelenítésének a rögzítését jelenti, a filmalkotásban vagy egyéb audiovizuális műben foglalt rögzítési forma kivételével”.
- 40 E tekintetben kitűnik „a szerzői és szomszédos jogokról szóló, a WIPO által igazgatott szerződésekkel kapcsolatos útmutatóból”, amelyet a WIPO készített – jogi kötelező jelleg nélkül – az egyezmény értelmezéséhez, és amely elősegíti az WPTT értelmezését (lásd analógia útján az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló Berni Egyezmény (Párizsban, az 1971. július 24-én felülvizsgált szöveg) 1979. szeptember 28-i módosítás követő változatát illetően: 2011. október 4-i Football Association Premier League és társai ítélet, C-403/08 és C-429/08, EU:C:2011:631, 201. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), hogy a WPPT naprakésszé tette a Római Egyezmény 3. cikkének b) pontjában szereplő „hangfelvétel” fogalmát, ami többek között „azzal jár, hogy amennyiben egy audiovizuális felvétel nem minősül „műnek”, egy előadás hangjainak vagy más hangoknak, vagy hangok egyéb megjelenítésének az ilyen audiovizuális felvételen való felhasználása „hangfelvételnek” minősül”, amint erre a főtanácsnok indítványának 50. pontjában lényegében szintén emlékeztetett.
- 41 Ennél fogva meg kell állapítani, hogy mind a WPPT 2. cikke b) pontjának szövege, mind az előző pontban említett dokumentum kizárja, hogy a filmalkotásban vagy egyéb audiovizuális műben foglalt hangok rögzítése az e rendelkezés értelmében vett „hangfelvétel” fogalma alá tartozzon.
- 42 Kétségtelen, hogy – amint azt az AGEDI és az AIE, valamint a spanyol kormány hangsúlyozta – a szerzői jog és szomszédos jogok egyes kérdéseiről szóló 1996. december 20-i diplomáciai konferencia által a WPPT 2. cikkének b) pontjára vonatkozóan elfogadott közös nyilatkozat, amely a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 31. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően e rendelkezés értelmezésének lényeges elemét képezi, pontosítja, hogy „a hangfelvételnek a 2. cikk b) pontjában szereplő meghatározásából nem következik az, hogy a hangfelvételen fennálló jogokat bármilyen módon érintené annak filmalkotásban vagy egyéb audiovizuális műben történő felhasználása”.

- 43 E közös nyilatkozat azonban nem kérdőjelezheti meg a fenti megfontolásokat.
- 44 Az említett közös nyilatkozatból ugyanis azt a következtetést lehet levonni, hogy a filmalkotásban vagy egyéb audiovizuális műben felhasznált hangfelvétel elveszíti „hangfelvételi” minőségét, amennyiben az egy ilyen mű részét képezi, anélkül azonban, hogy e körülmény bármilyen hatással lenne az e hangfelvételen fennálló jogokra annak a szóban forgó műtől független felhasználása esetén.
- 45 Ezt az értelmezést egyébként megerősíti a jelen ítélet 40. pontjában említett dokumentum is, amelyből kitűnik, hogy ugyanezen közös nyilatkozat célja annak egyértelművé tétele, hogy „a hangfelvételeket csak megfelelő szerződéses megállapodások alapján lehet [filmalkotásban vagy egyéb audiovizuális műben] lehet felhasználni, megfelelően figyelembe véve a hangfelvétel-előállítók [WPPT-ben] előírt jogait. Amennyiben e hangfelvételeket az audiovizuális műtől függetlenül ismételtelen felhasználják, azokat hangfelvételenek kell tekinteni”.
- 46 A jelen esetben egyrészt már megállapítást nyert a jelen ítélet 25. pontjában, hogy az alapügyben szóban forgó hangfelvételek audiovizuális művekben való felhasználására az érintett jogosultak engedélyével és az alkalmazandó szerződéses megállapodásoknak megfelelően e jogosultaknak fizetett díjazás ellenében került sor. Másrészt senki sem állítja, hogy e hangfelvételeket azon audiovizuális műtől függetlenül használnák újra fel, amelyben azokat belefoglalták.
- 47 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a valamely audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális felvétel nem minősíthető a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése vagy a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „hangfelvételenek”.
- 48 Másodszor, „egy hangfelvétel többszörözésének” e rendelkezések értelmében vett fogalmát illetően, amelyet az említett irányelvek nem határoznak meg, és amely hatályának meghatározása érdekében nem tartalmaznak kifejezett utalást a tagállamok jogára, meg kell állapítani, hogy a Római Egyezmény 3. cikkének e) pontja, amelyet a jelen ítélet 34–37. pontjában kifejtett indokok miatt figyelembe kell venni, úgy határozza meg a „többszörözést”, mint „egy vagy több másolat készítése valamely rögzítésről”.
- 49 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy e fogalommeghatározás a szóban forgó rögzítés többszörözéséből álló cselekményre vonatkozik, amint arra a főtanácsnok indítványának 71. pontjában lényegében rámutatott.
- 50 Az ilyen cselekmény, amely a 2001/29 irányelv 2. cikkében foglalt preventív jellegű jog tárgyát képezi, nem képezi tárgyát a 92/100 irányelv 8. cikke (2) bekezdése és a 2006/115 irányelv 8. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek, amelyek nem ilyen preventív jellegű jogot írnak elő, hanem olyan kompenzációs jellegű jogot, amelynek kiváltó eleme – amint arra a jelen ítélet 30. pontja emlékeztet – a kereskedelmi célból közzétett hangfelvételen, vagy e hangfelvétel többszörözött példányán rögzített mű előadásának nyilvánosságához közvetítése, mely többszörözést e rendelkezésekkel összefüggésben úgy kell érteni, mint a hangfelvétel egy példányát, amely ezen többszörözési cselekmény által jött létre.
- 51 Márpedig, mivel a jelen ítélet 34–41. pontjában kifejtett indokok miatt egy adott audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális felvétel nem minősíthető a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése vagy a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „hangfelvételenek”, az ilyen rögzítés – az indokok azonossága miatt – nem minősülhet e hangfelvétel példányának sem, és következésképpen nem tartozhat az említett hangfelvétel e rendelkezések értelmében vett „többszörözésének” fogalma alá.
- 52 E körülmények között meg kell állapítani, hogy egy audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális felvétel nem minősíthető a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése vagy a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „hangfelvételenek” vagy „e hangfelvétel többszörözött példányának”.

- 53 Következésképpen az ilyen felvétel nyilvánosságához közvetítése nem keletkeztet jogot az e rendelkezésekben előírt díjazáshoz.
- 54 Hozzá kell fűzni, hogy az ilyen értelmezés nem sérti a 92/100 irányelv vagy a 2006/115 irányelv azon célkitűzéseit, amelyeket a 92/100 irányelv (7) preambulumbekzdése, illetve a 2006/115 irányelv (5) preambulumbekzdése pontosít, és amelyek a szerzők és előadóművészek alkotó és művészi tevékenysége folyamatosságának biztosítása azáltal, hogy olyan harmonizált jogi védelmet írnak elő, amely biztosítja a megfelelő jövedelem megszerzésének és a befektetések megtérülésének lehetőségét, és elérhetővé teszi a megfelelő egyensúly megteremtését az előadóművészek és a hangfelvétel-előállítók egy meghatározott hangfelvétel sugárzása címén járó díjazás megszerzésére irányuló érdekei és harmadik személyeknek e hangfelvétel észszerű feltételek között történő sugárzásának a lehetőségére vonatkozó érdekei között (lásd ebben az értelemben: 2003. február 6-i SENA ítélet, C-245/00, EU:C:2003:68, 36. pont).
- 55 Olyan körülmények között ugyanis, mint amelyekről az alapügyben szó van, a hangfelvételeknek, vagy e hangfelvételek többszörözött példányainak az érintett audiovizuális művekben való felhasználása alkalmával e célok a hangfelvételek jogosultjai és az ilyen művek előállítói közötti megfelelő szerződéses megállapodások kötésével érhetőek el, oly módon, hogy az ilyen felhasználás esetén a hangfelvételekre vonatkozó szomszédos jogok díjazását ilyen szerződéses megállapodások útján valósítsák meg.
- 56 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 92/100 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, illetve a 2006/115 irányelv 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésekben említett egyszeri méltányos díjazást a felhasználónak nem kell megfizetnie, amikor egy olyan audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális felvétel nyilvánosságához közvetítését végzi, amelyben egy hangfelvételt vagy e hangfelvétel többszörözött példányát használták fel.

A költségekről

- 57 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, illetve a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 2006. december 12-i 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésekben említett egyszeri méltányos díjazást a felhasználónak nem kell megfizetnie, amikor egy olyan audiovizuális mű rögzítését tartalmazó audiovizuális felvétel nyilvánosságához közvetítését végzi, amelyben egy hangfelvételt vagy e hangfelvétel többszörözött példányát használták fel.

Aláírások